

31 באוגוסט 2026 ; י"ח באלול תשפ"ו

לכבוד,

עו"ד גלי בהרב-מיארה	עו"ד עמית איסמן	רב ניצב דניאל לוי
היועצת המשפטית לממשלה	פרקליט המדינה	המפקח הכללי
משרד המשפטים	משרד המשפטים	משטרת ישראל
<u>ירושלים</u>	<u>ירושלים</u>	<u>ירושלים</u>

שלום רב,

הנדון: בקשה לפתיחה בחקירה פלילית: וועד העובדים בבית החולים "הדסה"

בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר (להלן: "התנועה"), הרינו מתכבדים לפנות אליכם בבקשה לפתוח בחקירה פלילית בעקבות מידע ומסמכים שהגיעו לידינו, המעלים על פני הדברים, חשד לכאורי לביצוע שורה של עבירות פליליות על ידי יו"ר וחלק מחברי וועד עובדי בית החולים "הדסה" בירושלים (להלן: "וועד העובדים").

1. כבר בפתח הדברים יודגש כי המידע המפורט בפנייה זו טעון, מטבע הדברים, בירור וחקירה בידי הרשויות המוסמכות. התנועה אינה מבקשת לקבוע ממצאים בשאלת אחריותו של גורם כזה או אחר. עם זאת, ככל שהמידע והמסמכים שנמסרו לתנועה ושחלקם אף צורפו במסגרת הליך משפטי אזרחי של חלק מהמעורבים,¹ אכן משקפים את הדברים כהווייתם, הם מעוררים חשדות פליליים משמעותיים, המצדיקים חקירה יסודית של כלל הנסיבות והגורמים המעורבים.

2. בתמצית, על פי פרסומים עיתונאיים, עולה חשד כי חברים בוועד העובדים, ובראשם יו"ר הוועד, מר אמנון ברוכיין (להלן: "ברוכיין"), ניהלו לכאורה יחסי "תן וקח" עם מר עופר ענבר לוי, סוכן ביטוח בהסכם בריאות קבוצתי-קולקטיב של ועד עובדי בית החולים (להלן: "מר לוי" או "הסוכן").² במסגרת יחסים אלה שנמשכו מספר שנים, קיבלו לכאורה חברי הוועד תמורה כספית בעד מכירה וניהול של ביטוחים לעובדי בית החולים הדסה בידי הסוכן (להלן: "בית החולים").

3. לפי כתב התביעה שהגיש הסוכן בבית משפט השלום בירושלים (ת"א 14689-04-21 **עופר ענבר לוי נ' אמנון ברוכיין ואח'**) ועל פי פרסומים בעניין, נחתם הסכם בין ועד העובדים לבין הסוכן, לפיו מר לוי ישמש כסוכן ביטוח עבור עובדי בית החולים "הדסה". בתביעה (שטרם הוכרעה), שהגיש מר לוי לאכיפת אותו הסכם, טען הסוכן כי חברים בוועד העובדים, ובייחוד יו"ר ועד העובדים ברוכיין, דרשו לקבל לידי הוועד כספים או "עמלות" או "חשויות" עבור עבודתו. אלו הועברו לכאורה גם לגורמים שלישיים עבור שירותים שקיבל ועד העובדים. נטען בתביעה הנ"ל שלאורך השנים, וכבר

¹ את כלל החומרים בידי התנועה, במידת הצורך, הח"מ מוכנים להעמיד לרשות רשויות האכיפה.

² אבנר הופשטיין "נתיב הכסף של יו"ר ועד עובדי הדסה", **זמן ישראל**, 26/01/2026 ([קישור](#)).

מתחילת העסקתו, העלו חברי הוועד דרישות כספיות ממר לוי פעמים רבות, ביניהן תשלומים חודשיים ודרישות מצד סגן יו"ר הוועד להעביר כסף בכדי לפצות על מחסור בתקציב הוועד (דרישה העולה בהקלטת שיחה לכאורה, לפי העולה מפרסומים עיתונאיים, בין סגן יו"ר הוועד מר אדמון חזות לסוכן).³ בנוסף, לפי התביעה, דרש וועד העובדים מהסוכן לשלם שכירות עבור חדר המצוי בבית החולים וזאת ככל הנראה, מבלי שהוסמך לכך בידי בית החולים, במטרה לגבות ממנו תשלום נוסף שלא כדין.

4. אף שבתחילה הסכים מר לוי להעמיד לרשות הוועד "חסויות" אלו, בהמשך סירב להמשיך בתשלומים. על רקע זה הופסקו היחסים החוזיים בין הצדדים ומר לוי הגיש את תביעתו לאכיפת ההסכם (סעיפים 26-37 לכתב התביעה). טענות אלה של מר לוי נתמכות במכתבו של מר עובד זכאים, יו"ר ועדת הביטוחים, המצורף כנספח 7 לכתב התביעה:

"בישיבה נוספת שאלה הגיעו סוכנים שנבחרו ע"י יועץ הבריאות, חבר הוועד וחברו הקרוב של אמנון, דוד (דדה) אדרי קם באמצע הישיבה, ביקש מהנוכחים הזרים לצאת החוצה ופנה לכל חברי הוועד וציין בפני כולם ש "אנחנו פה בגלל שעפר לא רצה לשלם כסף, וחייבים לדרוש את זה מהסוכן החדש". מיד פניתי אליו וצינתי בפניו שאסור לנו לדרוש כסף ואני לא מוכן לזה. בתום הישיבה פניתי לאמנון וביקשתי ממנו שיבדוק מול ההסתדרות האם דרישת הכספים מותרת מבחינה חוקית. עד היום טרם קיבלתי תשובה." (כל ההדגשות הן של הח"מ)

עוד ציין מר זכאים במכתבו:

"כאמור ההחלטה לסלק את עופר נבעה משיקולים לא ענייניים, לא מקצועיים ובניגוד לטובת העובדים. עופר סולק בגלל שלא הסכים לדרישות הסחיטה לשלם כסף לוועד עפ"י דרישת אמנון!!!"

דמיון לפרשת "יד לוחצת יד" בהסתדרות העובדים הכללית

5. למערכת העובדתית המתוארת קווי דמיון לפרשה הידועה כ"יד לוחצת יד". כזכור, על פי פרסומים, החשד בפרשה זו הוא שסוכן ביטוח אחר ניצל את קשריו עם בכירים בהסתדרות כדי לרכז בידיו תיקי ביטוח בהיקפים משמעותיים של עובדי ההסתדרות שהיו "קהל שבוי" של מבוטחים ובכך נהנה מעמלות המגיעות למיליוני שקלים. בתמורה, סיפק לכאורה אותו סוכן ביטוח טובות הנאה למקורבים ולבעלי אינטרסים בהסתדרות, וחקירה פלילית נפתחה בעניין.⁴

6. נראה כי גם בענייננו עולה חשד לכאורי דומה לקיום יחסי תן וקח בין סוכן ביטוח, המבקש להרוויח מדמי הניהול של עובדי הארגון השבויים בידי וועד העובדים לבין וועד העובדים, בתמורה לטובות הנאה תוך ניצול המעמד של חברי וועד העובדים. הדמיון בין העובדות המתוארות כאן לבין המעשים שנחקרו באותה פרשה מעלה חשד כי אף בענייננו בוצעו לכאורה עבירות חמורות בדומה לאלה

³ שם.

⁴ מאיר תורג'מן, "הפרשה הכי גדולה שחקרנו", ynet, 11.4.2025; לעיל ה"ש 1.

שנחקרו שם, ובכללן עבירות של שוחד, מרמה והפרת אמונים ועבירות נלוות, בהתאם לתשתית הראייתית שתגבש.

העבירות שנעברו לכאורה

7. כאמור, ההתנהלות המתוארת מעלה לכאורה חשד ממשי לביצוע שורה של עבירות פליליות לפי לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), בין היתר:

8. התנועה סבורה כי ממערכת העובדות המתוארת עולה חשד לכאורה לביצוע עבירות מרמה והפרת אמונים, לפי סעיף 284 לחוק העונשין, הקובע כי:

"עובד הציבור העושה במילוי תפקידו מעשה מרמה או הפרת אמונים הפוגע בציבור, אף אם לא היה במעשה משום עבירה אילו נעשה כנגד יחיד, דינו – מאסר שלוש שנים."

9. יסודות עבירה זו הם מעשה מרמה או הפרת אמונים. העבירה כוללת רכיב נסיבתי – ההתנהגות נעשתה בידי עובד הציבור במילוי תפקידו והשלשי הוא הפגיעה בציבור.⁵ בענייננו המעשה המתואר הוא מעשה מרמה או הפרת אמונים שנעשה בידי יו"ר הוועד ואולי אף בידי גורמים נוספים מקרב וועד העובדים ואלה "מעצם טיבן וטבען פוגעים בציבור".⁶ כפי שנקבע בעניין **ליאור סולומון**, קשת ההתנהגויות הנחשבות כהפרת אמונים היא רחבה והיא כוללת התנהגויות פסולות שאינן מגשימות את האינטרס שעל מילוי הופקד עובד הציבור:⁷

"עבירת הפרת האמונים היא אפוא רחבת ידיים. חובקת עולם. היא כוללת בתוכה מגוון רחב של התנהגויות פסולות שהמשותף להן הוא שעובד הציבור פעל באופן שאינו מגשים את האינטרס שעל מילוי הופקד".

10. התנועה סבורה כי ממערכת העובדות המתוארת עולה חשד לכאורה גם לביצוע עבירת השימוש לרעה בכוח המשרה, לפי סעיף 280 לחוק העונשין, כדלקמן:

"עובד הציבור העושה אחת מאלה, דינו – מאסר שלוש שנים:

(1) תוך שימוש לרעה בסמכותו הוא עושה או מורה לעשות מעשה שרירותי הפוגע בזכותו של אחר;

11. התנועה סבורה שמערכת העובדות שתוארה אף מקימה חשד לביצוע גם עבירת השוחד, לפי סעיף 290 לחוק העונשין, הקובע כי:

(א) עובד הציבור הלוקח שוחד בעד פעולה הקשורה בתפקידו, דינו – מאסר עשר שנים או קנס שהוא אחד מאלה, הגבוה מביניהם:

⁵ ע"פ 7318/95 פרץ ציוני נ' מדינת ישראל, נ(3) 793 (1996).

⁶ שם.

⁷ ע"פ 6629/23 מדינת ישראל נ' ליאור סולומון (נבו) 19.8.2025.

(1) פי חמישה מהקנס האמור בסעיף 61(א)(4), ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד – פי עשרה מהקנס האמור בסעיף 61(א)(4);

(2) פי ארבעה משווי טובת ההנאה שהשיג או שהתכוון להשיג על ידי העבירה.

(ב) בסעיף זה, "עובד הציבור" – לרבות עובד של תאגיד המספק שירות לציבור.

12. התנועה סבורה שחברי הוועד ובכלל זה ראש הוועד, ברוכיאן, הינם עובדי ציבור לצורך עבירת השוחד וזאת הן כחברי וועד והן כעובדי בית החולים הדסה. באשר לעבירות מרמה והפרת אמונים ושימוש לרעה בכוח המשרה חברי הוועד היו עובדי ציבור בשל היותם עובדי הדסה, מכוח החלופה הקבועה בסעיף 34כד(8), בין היתר, על רקע הסכם ההבראה בין ממשלת ישראל לבין בית החולים שהיה בתוקף בין השנים 2014 - 2021.⁸

13. לצורך עבירת השוחד, חברי הוועד הינם עובדי ציבור מכוח היותם עובדים בבית החולים הדסה, שהוא "תאגיד המספק שירות לציבור", כהגדרתו בסעיף 290(ב) לחוק. בהתאם למבחן שנקבע בדנ"פ 10987/07 **מדינת ישראל נ' כהן**, לצורך הגדרת תאגיד כ"מספק שירות לציבור" יש לבחון האם תכליות עבירת השוחד רלוונטיות לתפקיד התאגיד, בשים לב למהות תפקידו הציבורי, היקף פעילותו, ושיקול הדעת והסמכויות הנתונים לעובדיו:

"(...) הבחינה שצריכה להיעשות ביחס לכל תאגיד פרטי, הממלא תפקיד זה או אחר במסגרת המנגנון הציבורי, הינה, בין היתר, האם תכליותיה של עבירת השוחד רלוונטיות לתפקיד אותו ממלא התאגיד; ובהקשר זה יש לבחון כאמור לא רק את נפח "הפעילות הציבורית" אלא גם את מהות התפקיד שממלא התאגיד ואת היקף שיקול הדעת והסמכויות הנתונים לעובדיו (...) כאשר "נפח" הפעילות מצומצם יותר, אך התפקיד שממלא התאגיד במגזר הציבורי מחייב החלת נורמות מתחום האחריות הציבורית לרבות הפלילית, יש להביא עניין זה כשיקול רלוונטי להכרעה."⁹

14. עוד נקבע בפסיקה כי חיוניות השירות שמספק התאגיד ומרחב הבחירה לבחור בשירותיו עלולים ליצור תלות של הפרט בשירות, תלות שיש בה להצדיק את תחולת עבירת השוחד על התאגיד.¹⁰ בית החולים הדסה, מעצם אופיו ומהותו כמוסד רפואי והגדרתו כחברה לטובת הציבור (חל"צ), נמנה עם הגופים המעניקים שירותים חיוניים לציבור הרחב. לכך יש להוסיף כי נוכח מספרם המוגבל של בתי החולים במדינת ישראל, לצד חיוניות השירותים הרפואיים הניתנים במסגרתם, מצטמצם במידה ניכרת מרחב הבחירה הנתון בידי הפרט באשר לקבלת השירות מגורם חלופי.

15. נסיבות אלה מקנות לבית החולים אופי ציבורי מובהק. **כל אלו מחזקים את המסקנה שיש לראות את בית החולים "הדסה" כתאגיד המספק שירות לציבור לצורך סעיף 290 לחוק העונשין, ואת עובדיו כעובדי ציבור לצורך עבירת השוחד.**

⁸ דוח המבקר 66 המרכז הרפואי הדסה - היבטים בניהול ובהסכם ההבראה, ופיקוח המדינה על בתי חולים ציבוריים (24.05.2016), זמין כאן.
⁹ דנ"פ 10987/07 **מדינת ישראל נ' ברק כהן**, סג(1) 644, פס' 17 לפסק דינה של השופטת ביניש (2009).
¹⁰ בע"פ 8573/96 **מרדכי בן אלברט מרקדו נ' מדינת ישראל**, פס' 27 לפסק דינו של השופט גולברג (1998).

16. זאת ועוד, יו"ר הוועד וחברי הוועד פועלים בשליחות ההסתדרות (ראו סעי' (ירושלים) 9212-01-20 **יורם ברסנו - הסתדרות מדיצינית הדסה** (החלטה מיום 28.10.2020) שם טען מר ברוכיאן בעצמו **שועד העובדים שהוא אורגן של הסתדרות העובדים הכללית החדשה** (להלן: "**ההסתדרות**"), ושכל פעולה שמבצע נציג של וועד העובדים היא פעולה של ההסתדרות. ¹¹ בפסיקה נקבע זה מכבר כי ההסתדרות הינה "תאגיד המספק שירות לציבור" לצורך עבירת השוחד. ¹² לפיכך וועד עובדי הדסה הינם עובדי ציבור, כמשמעות מונח זה בסעיף-290 (ב) לחוק העונשין. **בהקשר זה אף יצוין כי מר ברוכיאן הוא חבר בוועידת ההסתדרות החל משנת 2022, ובעבר שימש כחבר בבית נבחרת ההסתדרות.** ¹³

17. יתרה מכך, התנועה סבורה כי יש במעשים המתוארים בכתב התביעה הנ"ל ובדיווחים אודותיו גם חשד לכאורה לעבירות **סחיטה באיומים** לפי סעיף 428 לחוק העונשין, הקובע כי:

"המאיים על אדם בכתב, בעל פה או בהתנהגות, בפגיעה שלא כדין בגופו או בגוף אדם אחר, בחירותם, ברכושם, בפרנסתם, בשמם הטוב או בצנעת הפרט שלהם, או מאיים על אדם לפרסם או להימנע מפרסם דבר הנוגע לו או לאדם אחר, או מטיל אימה על אדם בדרך אחרת, הכל כדי להניע את האדם לעשות מעשה או להימנע ממעשה שהוא רשאי לעשותו, דינו – מאסר שבע שנים; נעשו המעשה או המחדל מפני איום או הטלת אימה כאמור או במהלכם, דינו – מאסר תשע שנים."

18. בכתב התביעה טען מר לוי כי נדרש לספק שורה של טובות הנאה בעלות שווי כלכלי משמעותי על מנת לשמר את מקומו ו**פרנסתו** כסוכן ביטוח עבור עובדי הדסה. מכאן נראה לכאורה שהעובדות שפורטו מקיימות את יסודות עבירה זו.

19. עבירות השוחד, המרמה והפרת האמונים נמנות עם מכלול העבירות הקבועות בחוק העונשין, אשר נועדו לעגן נורמות התנהגות ראויות וטוהר מידות בקרב עובדי ציבור ולמנוע תופעות של שחיתות שלטונית. ¹⁴ על רקע תכלית זו, הכיר בית המשפט העליון בכך שקיימת חשיבות להנחיל את הערכים המוגנים שבבסיס עבירות השוחד והפרת האמונים גם בקרב עובדים בתאגידים מסוימים וזאת על מנת להגן על הציבור. ¹⁵ נוכח מעמדו הציבורי של בית החולים וחשיבות השירות שהוא מספק לציבור, מתחדדת החובה להבטיח את טוהר המידות של הממלאים בו תפקידים משמעותיים. חובה זו מקבלת משנה תוקף בכל הנוגע לבעלי תפקידים בכירים ובעלי אופי ייצוגי, ובראשם יו"ר ועד העובדים, אשר מעמדו וסמכויותיו מחייבים רמה מוגברת של יושרה, אמינות וניקיון כפיים. **על כן, לעמדת התנועה בנסיבות אלו, מתקיימות העילות והתכליות שבעבירות הנ"ל שבחוק העונשין.**

20. זאת ועוד, כאמור, בפרשת "יד לוחצת יד" נחקרות חשדות לעבירות של עובדי ההסתדרות, בהן שוחד, מרמה והפרת אמונים. ¹⁶ עבירות אלו נוגעות לטוהר המידות של עובדי ציבור. **מכאן, אם פעולות וועד**

¹¹ בסעי' (ירושלים) 9212-01-20 **יורם ברסנו - הסתדרות מדיצינית הדסה** פס' 8 בהחלטה מיום 28.10.2020.

¹² ע"פ 766/07 **ברק כהן נ' מדינת ישראל**, פס' 21 לפסק דינו של השופט גרוניס (2007).

¹³ בחירות למוסדות הנבחרים של ההסתדרות ונעמת, בחירות 2022, מועמדים אשר נבחרו -ועידת ההסתדרות, עמ' 19 **קישור**; פרוטוקול ישיבת מליאת בי"ה - מספר 2, יום שלישי, כ"ד באלול תשע"ב-11.9.2012, עמ' 5 **קישור**.

¹⁴ דני"פ 10987/07 **מדינת ישראל נ' ברק כהן**, סג(1) 644, פס' 14 לפסק דינה של השופטת ביניש (2009).

¹⁵ ע"פ 288/81 **שמואל קישלס נ' מדינת ישראל**, פ"ד לז(2) 617, פס' 6 לפסק דינה של השופטת בן-פורת (1983).

¹⁶ לעיל ה"ש 1.

עובדי "הדסה" מייצגות את ההסתדרות, מן הראוי להחיל על הוועד מעמד דומה לזה של עובדי ההסתדרות, ולחקור באופן דומה לפרשת "יד לוחצת יד" האם נעברו עבירות טוהר המידות, בכללן שוחד, מרמה והפרת אמונים.

21. בצד הדברים, ראוי לציין כי ברוכיאן צפוי להמשיך בתפקידו כיו"ר ועד העובדים גם לאחר גיל הפרישה, תוך שמירה על תנאי שכר של מנהל אגף בכיר ועלות של מיליוני שקלים למוסד. זאת, אף שלפי משרד האוצר לא הוגשה בקשה לאישור ההארכה, כנדרש מגוף נתמך כמו "הדסה" לפי כללי השירות הציבורי, ובניגוד לטענת הדסה כי ברוכיאן נבחר מחדש בבחירות רשמיות – שלפי פרסומים כלל לא התקיימו בפועל.¹⁷ הדברים מעלים שאלות באשר לאופן המשך העסקתו של ברוכיאן, גם בנסיבות החמורות לכאורה המתוארות לעיל, וכן מעידים על מעמדו והשפעתו בבית החולים. לאור האמור לעיל, ובשים לב להתנהלות המתוארת, יש בכך כדי לחזק את החשש לקיומם של דפוסי פעולה פסולים לכאורה.

דרישה לפתוח בחקירה פלילית לשם בירור העובדות

22. כאשר מתגלים חשדות ומידע המצדיקים בירור פלילי מקצועי וממצה, מוטלת על משטרת ישראל החובה לפתוח בחקירה לשם בירור מלוא התשתית העובדתית והמשפטית. לאור האמור לעיל, לעמדת התנועה העניין מחייב פתיחה בחקירה פלילית מיידית של המעורבים בדבר, בהתאם לסעיף 59 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב]:

"חקירת המשטרה (תיקון מס' 82), תשע"ח-2018

59. נודע למשטרה על ביצוע עבירה, אם על פי תלונה ואם בכל דרך אחרת, תפתח בחקירה; אולם בעבירה שאינה פשע רשאי קצין משטרה בדרגת פקד ומעלה להורות שלא לחקור אם היה סבור שנוסבות העניין בכללותן אינן מתאימות לפתיחה בחקירה או אם היתה רשות אחרת מוסמכת על פי דין לחקור בעבירה."

23. מנוסח הסעיף עולה כי ברירת המחדל היא שכאשר נודע למשטרה על ביצוע עבירה מסוג פשע, זו תפתח בחקירה. לעניין זה יצוין כי בבג"ץ 6410/14 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' פרקליט המדינה** (פורסם בנבו, 04.02.2015) נקבע כי כאשר מתעורר ספק בשאלה האם בוצעה עבירה, מוטל על רשויות החקירה לברר זאת בדרך של חקירה פלילית או בדיקה מקדימה. כך, בדברי כב' השופט שהם (בפס' 101):

"החובה לפתוח בחקירה, מותנית בידיעה על ביצוע עבירה (דנג"ץ 7516/03 נמרודי נ' היועץ המשפטי לממשלה (12.02.2004) [פורסם בנבו]). החוק איננו מחייב פתיחה בחקירה פלילית באופן מיידי, בכל מקרה של הגשת תלונה או של אינדיקציה אחרת לביצוע עבירה. כאשר מתעורר ספק אם בוצעה עבירה, מוטל על רשויות החקירה והתביעה לברר זאת, במסגרת חקירה פלילית או במסגרת בדיקה מקדימה".

¹⁷ אבנר הופשטיין, "ללא אישור האוצר: כהונתו של יו"ר ועד עובדי הדסה הוארכה", **זמן ישראל**, 24/02/2026, (קישור).

24. סוגיית הפתיחה בחקירה פלילית הובהרה גם בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה מס' 4.2204 שכותרתה "בדיקה מקדימה". לפי הנחיה זו, השימוש בסמכות החקירה מותנה בשאלה "האם יש ראיות המבססות חשד סביר שבוצעה עבירה". כלומר, מקום שישנן ראיות המבססות חשד סביר לביצוע עבירה, תיפתח חקירה, אלא אם סבור גורם מורשה כי נסיבות העניין אינן מתאימות לנקיטת הליכים פליליים.

25. לאור כל המתואר לעיל, לעמדת התנועה מתעורר לכל הפחות חשד סביר לביצוע העבירות שזכרו לעיל. מכאן, על רשויות החקירה והתביעה להפעיל את סמכותם ולפתוח בחקירה.

26. על כן, נבקש את התייחסותכם בהקדם האפשרי ולא יאוחר מיום 14.09.2026, וזאת על מנת שנוכל לשקול את המשך צעדינו בנושא, לרבות המשפטיים.

בכבוד רב,

אופיר אמזלג
רכזת האגף הכלכלי
התנועה לאיכות השלטון

יניב גולדברג, עו"ד
ראש האגף הכלכלי
התנועה לאיכות השלטון

ז'קלין ברכה, עו"ד
האגף הכלכלי
התנועה לאיכות השלטון